

Sygn. akt VPz 36/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga (spr.)

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowczyński

SSO Andrzej Marek

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2014 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. M.

przeciwko (...)Szkole (...) w L.

o wyłączenie sędziego

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 22 kwietnia 2013 roku sygn. akt VGCo 223/13

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy oddalił wniosek (...)Szkoly (...)o wyłączenie od rozpoznania sprawy SSR H. Z.

W uzasadnieniu wskazał, iż zgodnie z treścią art. 49 kpc sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony jeżeli między nim, a jedną ze stron lub jej przedstawicielem zachodzi stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego. Okoliczności te muszą być jednak obiektywnie uzasadnione.

Same subiektywne przekonanie zgłaszającego wniosek o istnienie stosunku osobistego wywołującego wątpliwości co do bezstronności sędziego nie jest wystarczające. Wadliwe zaś orzeczenia strona może zwalczać przy pomocy dostępnych środków odwoławczych.

W ocenie Sądu I instancji chybiona i pozbawiona podstaw była ocena, aby sędzia podejmował czynności procesowe w zależności od strony, której decyzja dotyczy. Sędziowie przy wydawaniu orzeczeń są niezawisli i niezależni, działając w granicach określonych przez przepisy prawa. Nie stanowi przesłanki wyłączenia sędziego fakt podjęcia decyzji odmiennej od oczekiwań. Przeświadczenie, że sędzia prowadzi proces wadliwie oraz, że jego oceny prawne są kontrowersyjne nie jest również przesłanką do jego wyłączenia. Strona może bowiem zwalczać wadliwe, jej zdaniem, orzeczenia przy pomocy dostępnych środków odwoławczych.

Postanowienie powyższe zaskarżyła zażaleniem strona pozwana. Domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia i wyłączenia SSR H. Z. od rozpoznania sprawy IVPo 52/13.

Zarzuciła naruszenie:

- art. 49 kpc przez oddalenie wniosku o wyłączenie SSRH. Z., pomimo że wnioskodawca uprawdopodobnił zaistnienie okoliczności, które mogą wywoływać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tego Sędziego w sprawie IVPo 52/13;

- art. 328 §2 kpc w zw. z art. 360 kc przez lakoniczne uzasadnienie, dlaczego zdaniem Sądu I instancji brak jest podstaw do wyłączenia w/w Sędziego;

- art. 233 §1 kpc przez nierozpoznanie istoty sprawy.

W uzasadnieniu zażalenia strona skarżąca wskazywała, że będący podstawą rozpoznania wniosku art. 49 kpc nie wymaga w aktualnym jego brzmieniu do wyłączenia sędziego, aby między sędzią a jedną ze stron lub jej przedstawicielem zachodził stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywoływać wątpliwości co do bezstronności sędziego.

Wystarczającym jest istnienie okoliczności tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Zdaniem skarżącego decyzje SSR H. Z. wielokrotnie podejmowane w innych sprawach uprawdopodobniały istnienie okoliczności mogących wywołać u strony pozwanej uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tego sędziego. Odmienna, w tym zakresie, ocena Sądu Rejonowego dokonana została z naruszeniem art. 233 §1kpc.

Twierdziła nadto, iż uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest zbyt lakoniczne i nie odnosi się do konkretnych zaistniałych w sprawie okoliczności.

Sąd Okręgowy zważył:

Wbrew twierdzeniom zażalenia uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest wystarczające dla prześledzenia toku rozumowania Sądu i oceny trafności przyjętych przez Sąd Rejonowy wniosków. Tym samym zarzut ten nie mógł uzasadniać żądania zmiany zaskarżonego postanowienia.

W zakresie pozostałych zarzutów stwierdzić zaś należało.

Istotnie podnoszone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia argumenty odnoszące się do stosunku osobistego między sędzią a stroną lub jej przedstawicielami adekwatne są do treści art. 49 kpc obowiązującej przed 1 lipca 2009 roku. W aktualnej wersji tego przepisu „stosunek osobisty” tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego” zastąpiony został określeniem „okoliczność” która jednak również musi być tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego. Aktualne szersze rozumienie powodów uzasadniających wyłączenie sędziego na wniosek strony nie czyni jednak wniesionego zażalenia zasadnym.

Przywoływane bowiem przez stronę pozwaną na uzasadnienie wniosku o wyłączenie sędziego okoliczności trafnie ocenione zostały przez Sąd I instancji jako niemogące wywołać uzasadnionych wątpliwości co do jego bezstronności. Fakt podejmowania wielokrotnie w innych sprawach przez sędziego niekorzystnych dla strony decyzji procesowych nie uprawdopodobnia nawet wystąpienia okoliczności poddających w wątpliwość jego bezstronność. Decyzje te mogą bowiem być oceniane w toku dalszego postępowania spowodowanego wniesieniem środków zaskarżenia. Przyjmuje się powszechnie, iż zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów procesowych w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego (post. SN z 26 III 1997r., IIIAO 5/97 OSNP 1997, nr 24, poz. 502, post. SN z 8 III 1972r., IPz 9/72, Lex 7068).

Podzielając powyższe poglądy Sąd Okręgowy w Legnicy oddalił wniesione zażalenie jako niezasadne (art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc).